

med Hensyn til Stamstutteriet, da vilde de; forsaavidt de allerede strax og umiddelbart kunne komme i Anvendelse, indtræde af sig selv. Derimod kan jeg paa ingen Maade anerkjende det som rigtigt, om Folkethinget vilde antecipere de Spørgsmaal, der saaledes foreligge Thinget, ved at tage den Afgjørelse, som det skal fatte under den foreliggende specielle Lovs endelige Vedtagelse, under Finantsloven, vilde saaledes foregribe et forventet, formodet Resultat af Forhandlingerne om den specielle Lov. — Jeg skal ikke her indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorefter Rigsdagen har den formelle Berettigelse dertil, thi jeg er overbevist om, at den altid vil respectere de bestaaende Love og vil oppebie en virkelig Nødvendighed, forinden den skriver til Noget, som medrette kan kaldes en „Fallit“. Jeg er af den Formening, at dette Spørgsmaal her aldeles ikke behøver at opkastes; thi skulde Rigsdagen nogenstunde føle sig kaldet til at gribe til et saadant Tvangsmiddel — det er bedst at gjøre sig det klart, hvorom der handles — ligeoverfor Regjeringen, da maatte det være under ganske andre Forudsætninger end dem, som her i dette Tilfælde foreligge. Jeg skal tillade mig at tilbagekalde i de Herrers Grindring, hvilke disse Forudsætninger ere. I Overensstemmelse med Loven af 1852, der fordrede en Revision med Hensyn til nogle underordnede Punkter, er der allerede i forrige Session blevet forelagt et Lovudkast, der blandt Andet indeholdt, at Landstutteriet skulde ophæves; dette Lovudkast gik igjennem Thinget og blev vedtaget her, men kom ikke til endelig Afgjørelse. Jeg foresandt altsaa et Lovudkast vedtaget af Folkethinget, men uden at det havde været til egentlig Behandling i Landstthinget. Det er min private og personlige Formening, at af to Ting er der større Opfordring til at holde, jeg vil ikke sige Yorkshirehingste eller Hingste af en eller anden bestemt Race eller Form, men jeg siger, at af to Ting har Regjeringen, naar den skal have med Heste at gjøre, større Opfordring til at have et Antal af meget gode Hingste til Udstationering rundt omkring i Landet, for derved at forbedre vor Hesteadl, baade med Hensyn til vort eget Forbrug og med Hensyn til Hestens Betydning som Handelsvare, end egentlig at

lægge an paa at skaffe en særegen dansk Hestrace, hvad enten man kalder den frederiksborghst, Stamstutteriets osv., og jeg vil tilføie, at af de Dtringer, som faldt i Landstthinget, blev det mig aldeles klart, at der ialtsald vare Meninger i dette Thing for Landstutteriets Opretholdelse. Jeg underkastede mig imidlertid Folkethingets Beslutning, forelagde Loven saa godt som uforandret, saaledes som den engang var vedtaget her i Thinget, og anvendte den Indflydelse, jeg maatte have, til at Loven af Landstthinget blev vedtaget i det Væsentlige i Overensstemmelse dermed; saaledes vender Loven tilbage hertil Folkethinget, og saaledes foreligger den i alt Væsentligt i Overensstemmelse med Thingets Ønsker og vedtaget af Landstthinget, saa at den, naar den nu her vedtages uforandret, vil kunne træde i Kraft, idet jeg holder mig overbevist om, at den isaafald vil vinde Hans Majestæt Kongens allerhøjeste Bifald, efterdi han allernaabigst har tilladt, at den maatte forelægges som Lovudkast. Jeg siger altsaa, at her er ikke den allermindste Opfordring til at bruge Tvangsmidler ligeoverfor en Minister, som i dette Tilfælde aldeles har underordnet sig Thingets Ønsker, Mening og Billie, som under hele denne Forhandling saalidt har gjort nogen provocerende Anskuelse gjældende, at jeg med en Resignation, som forøvrigt var mig overordentlig let i en Sag, der ligger mig personlig saa fjern, og hvor min egen Mening ialtsald kun er en Mening paa anden Haand, har sluttet mig til det, som er Thingets Mening; — men hvor i Alverden er der da Opfordring til at gribe til saadanne extraorbitaire, fjendtlige Forholdsregler, som at sætte En Pistol for Brystet ved igjennem Finantsloven kun at ville bevilge Midlerne for et Kvartal, for at fremtvinge Landstutteriets Ophævelse, enten den paagjældende Lov vedtages eller ikke? Der er af en æret Taler allerede gjort opmærksom paa, at der er meget ringe Udset til, at der i den Henseende her skulde blive vedtaget Noget, som skulde opretholde Landstutteriet, og som altsaa vilde have tilføie, at det skulde vedblive i hele det kommende Finantsaar; men der er en anden Mulighed, som ligger nærmere, og det er, at Thingene ikke kunde komme til Enighed;